

המריבה בין שני חברי מועצת העיר

על מזכירה צעירה וכיסא־מנהל גרמה תסיסה - וכמעט שהביאה לנפילת ראשה העיר צייצ'

שני ניום אוחזין בטלית. זה אומר כולה שלי, וזה אומר כולה שלי. אולם הקרע הגלוי שפרץ לפני שבועיים בין ראש עיריית תל־אביב ושלמה ("צייצ'") להט, לבין כמה מחברי מועצת העיר שלו — קרע אשר איים להפיל את ראשה העיר — פרץ בגלל נערה יפהפייה וכיסא־מנהלים בצבע ירוק־ירוק.

לקוראי העיתונים נדמה היה כי המשבר בעיריית תל־אביב הוא משבר רעיוני ואי־דיאלוגי. אולם לאחר בחינה מעמיקה ל כל תולדות הפרשה, אשר במהלכה קרא צייצ' לעבר חבר מועצת העירייה שלו: „אתה בסך־הכל טרמפיסט אצילי“ מתברר כי המשבר כולו הוא על רקע יחסים אישיים, עלבונות וחוסר־כיבודים וכיבודי־יתר ליריב.

הקש ששבר את גב הגמל, מה שהביא להתפרצות הגדולה ולחשיפה הפומבית של מערכת־היחסים המתוחה, הייתה צעירה בלונדית בת 20, פזית מגדלבלט.

ליפקין נגד טסה

פזית זית, בתו של עסקן בית־ר מההתאחדות לכדורגל, התקבלה לעבודה בעיריית תל־אביב והופנתה להיות מזכירתו של חיים ליפקין, חבר מועצת־העיר מטעם ליכוד, מסיעת ע"מ. ליפקין, שהיה אז בקואליציה והחזיק בתיק יפו והשכר, נות, התמרד כנגד צייצ' ודרש לקבל גם את תפקיד סגן־ראש־המועצה. צייצ' סירב,

וליפקין פרש מהקואליציה. לפני פרישתו דרש ליפקין להכניס לחדר שולחן חדש, כיסא־מנהלים יקר בצבע ירוק־ירוק ושטיח מקיר־אל־קיר. כל דרישתיו מולאה, מלבד השטיח.

כשפרש ליפקין מהקואליציה, קיבל את התיק שלו מי שהיה יושב־ראש ועדת יפו והשכונות חיים טסה, חבר מועצת העיר מטעם חרות. כעבור שבועות מספר חזר בו ליפקין מהתמרדותו, שב לקואליציה וקיבל חזרה את התיק שלו במועצת העירייה.

אולם כאן התגלה מיכשול. ליפקין רצה לקבל חזרה גם את המזכירה הבלונדית ואת כיסא־המנהלים. לכך התנגד טסה, שהרגיש גוף מאוד עם יפהפייה כמו פזית לשירותו ועם כיסא־מנהלים מסתובב.

הסיכסוך בין השניים עלה לאוקטבות גבוהות, כאשר העירייה כולה מתגלגלת מצחק למריבת המזכירה והכיסא. ראש העירייה בכבודו הבעצמו נקרא לשמש בורר. צייצ' פסק כי פזית והכיסא יוחזרו לליפקין.

מאותו רגע הפכו חיי של צייצ' בעירייה חיי־גיהנום. טסה, איש השכונות, החל מתסס נגד חבר סיעתו — ראשה העיר. צייצ' לא טמן ידו בצלחת. הוא ערך עם טסה חשבונות משלו. לדבריו צייצ' הרי למרות שטסה הוא איש השכונות, הוא לא טיפל כלל בנושא זה, והיה אף שגור על בני השכונות. כראייה: פעמים מספר חטף טסה מכות מביריונים אנשי השכונות, לפעמים אף בבית־העירייה עצמו, מכוניות חובלה ואוימים טלפונים

שאותם הוא צריך, הוא מתייחס בחיבוב רבה. כאילו היה ידידו עוד מגן־הילדים. אולם ידוע כי דקה לאחר שאותו אדם עוזב את החדר, משמיץ אותו צייצ' לתיא־בון, אפילו בפני הוטרית שבפקידות.

הראשון שהצטרף אל טסה היה חבר סיעתו וראש אגף־התברואה בעירייה, אריה קרמר. איש בית־ר לשעבר, נדהם להיזר כח כי צייצ' החליט להתלבש גם עליו. במסיגרת הקיצוצים בתקציב שעליהם החליט צייצ', הוא הורה לקצץ גם בקניית למעלה ממחצית מ־46 מכוניות לניקוי כבישים ומידרכות, אשר שבועות מספר

הגיעו אל משרדו לעשרות. כשבועיים לפני שפרצו המהומות בטרניטוריה של טסה, בקרב אנשי שכונת התיקוה, בעקבות אי־קיום מישחק הכדורגל של קבוצת בני־יהודה, לא הופיע טסה בבניין העירייה. בעת המהומות, כי שנתקע צייצ' בדירה בשכונה, בעת סיורו שם, כשהמומן צר עליה הופיע פתאום טסה, כשהוא מדג מעל מירפסות של בתים שכנים, עד לדירה בה היה צייצ', ויעץ לראשה העיר לא לצאת מהדירה, פן יכו אותו. צייצ' יצא בכל־זאת, ואיש לא הרים עליו יד.

מאת

יוסי ינאי

קודם־לכן הודיעו שופרות יחסי־הציבור של צייצ' על רכישתו. קרמר סבר, כי כאשר עומדים לקצץ בתקציבה של מחלקת, מן הראוי להיוועץ קודם־לכן בראש אותה מחלקת. כשהגיע לחדרו של צייצ' מצא שני פקידים, והשלושה יחדיו הודיעו לו על הקיצוצים במחלקתו.

חמתו של קרמר, שהיה כבר מוסת על־ידי טסה, התלקחה. ריב־שפתיים חריף פרץ בינו לבין צייצ', כשצייצ' עצמו צועק: „אל תשכח שאתם כולכם (וכונתו היתה לכל חברי המועצה מטעם חרות שבליכוד) טרמפיסטים אצילי. לולא אני, לא הייתם מגיעים כלל לשלטון!“

קרמר, איש־המפלגה הוותיק, צעק לעבר צייצ' שהוא עצמו טרמפיסט על עגלת הליכוד. צייצ' דרש מקרמר לצאת מהחדר. קרמר השתולל מכעס וצעק על צייצ': „אני לא אעזוב, ואתה יכול להזמין מיש־טרה!“ כשהוא רומז לכך שלפני מספר שבועות הזמין צייצ' מישטרה כדי להתי גבר על סיכסוך־עובדים בעירייה.

אל מתנגדיו צייצ' בקרב חברי מועצת העיר מטעם חרות הצטרף גם מיכאל קליינר, צעיר שהיה לפני שנים מיספר יושב־ראש התאחדות הסטודנטים. קליינר נפגע מכך שלא הוצע לו תיק בעירייה ראוי לשמו. הוצע לו לקבל את תיק ה־התנדבות, המצאה בתירגע של צייצ', אשר ניסה עלידי כך לפטור את קליינר בלא כלום. קליינר סירב.

לחרות יש עוד שלושה חברי מועצת עיר. האחד הוא יגאל גריפל, אשר חברי־הלסימה טוענים כי הוא „ה־

רומל

של העירייה

טסה לא היה צריך להתאמץ הרבה. אנשי חרות, שישבו באופוזיציה משך 14 שנה, חשבו לתומם כי עם הגיעם לשלטון, הגיעו גם אל המנוחה והנחלה מבחינת הכיבודים והמשכורות. צייצ' לא הסכים עימם.

הם הכירו את צייצ' שלפני הבחירות, זה המחייך, הנחמד והשקט. לפתע, אחרי הניצחון בבחירות, התגלה צייצ' אחר, צייצ' כמות שהיה מוכר לחיילים ששירתו תחת פיקודו בעת שהיה מפקד הכוחות המזוינים בסיני, והתקרא אז, רומל של סיני.

צייצ' הוא גבר נוקשה, אותב שררה, שונא לשמוע את המילה „לא“. לפקודיה הן בצחל והן כיום בעירייה, מוריד צייצ' הנחיות בטון של פקודה שאין עליה עור ריך. הוא אינו בורר במילים, מאבד פני מים רבות את עשתונותיו. תכונה נוספת של צייצ', אשר לא עוררה את חבריו במועצת העיר לאהב אותו: אל אנשים

מי הטרמפיסט?

צייצ' מאיים על אריה קרמר, חבר מועצת העיר, עימו רב ריב קולני, אשר הגיע לדפי העיתונות. „אתה טרמפיסט אצילי“, הטיח צייצ' בפני קרמר, אשר טען לעומתו בצעקות כי דווקא צייצ' הוא הטרמפיסט על עגלת וליכוד. בטימו של הריב הציע קרמר לצייצ' להזמין מישטרה, אשר בלעדיה לא היה מוכן לעזוב את חדרו של ראשה העיר.